

Zasmušilá 2012

aneb

... zima, zima, zima všude je, veliká...

Zamušilá

26. - 28.10

Sraz je ve vlaku. Jak to? No to je tak. Všude kolem burácí podzim s teplotami, které se poněkud přibližují zimě. Tedy je třeba v rámci zachování života zajistit přencování pod střechou. Pak by bylo dobré vybrat lokalitu, ve které jsme společně ještě nebyli a k ní zajistit dopravu. Všechno tohle splňuje kemp Duo u vesnice Branžež. Přišel jsem na něj tak, že se při výběru nocležišť stal záložním prostorem. Hlavním měla být osada Lemberk, kterou jsme s Lenkou objevili díky Kachnovi a zrušené výpravě Velikonoce. Bohužel představitelé provozovatelů tohoto ubytovacího zařízení nekomunikovali. Ne a nejbližší jiné místo bylo Duo a to hned na opačném břehu rybníka. Majitelé komunikovali na výbornou, zajistili pro nás chatičku pro 4 osoby a do ní přímotop. Přestože někteří, kteří věděli, že nepojedou, se mi snažili namluvit, že je všechno jinak, aniž by měli povědomí o uzavřených dohodách. Vid', Michale.

No a tak se nám to pěkně rozdělilo. Standa se rozhodl, že až do místa pojede po svých, neboť si může práci zorganizovat tak, aby vyjel v pátek dopoledne. Šnek pojede po práci vlakem do Prahy na Hlavák, kde přistoupí do vlaku směr Turnov a já s Lenkou pojedeme z Vršovic, odkud je Turnovský vlak vypraven a společně dojedeme do Bakova nad Jizerou. Komplikovanější už to být nemůže. Leč zadařilo se.

Ještě jedna maličkost mi dělá vrásky. A to počasí. Za poslední dva dny spadla teplota o 10°C a podle předpovědi má o víkendu nasněžit 40 cm sněhu. Mluví se sice o horách, ale očekávám, že ani nížiny moc neuniknou.

Tak jedem.

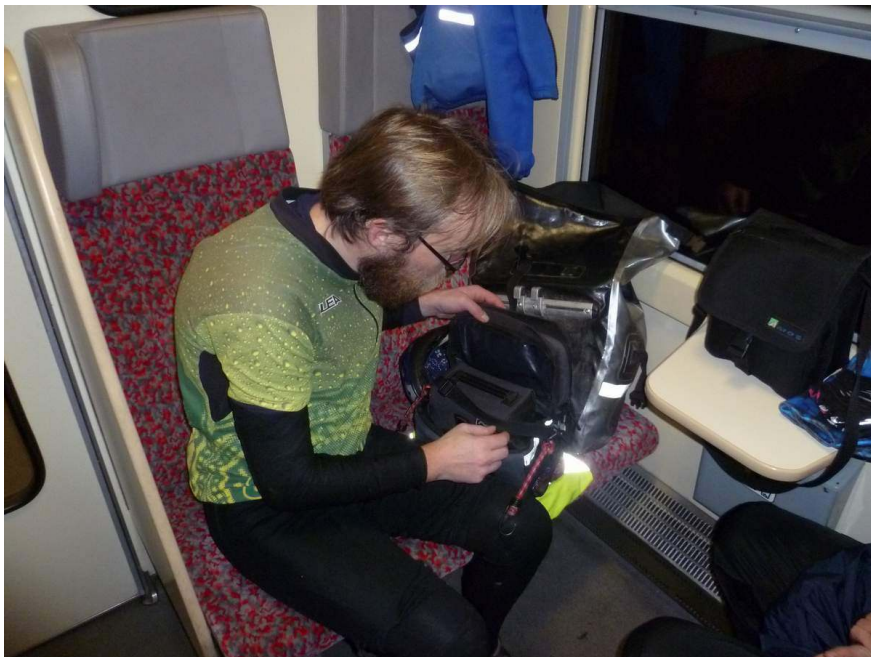
Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	1237	0	0	24

U nás s Lenkou nezačínáme nejtěšněji. Zapoměli jsme vyvézt část potravin. Tyto prodlévaly v kuchyni na lince, čímž nebyly v cestě, protože jsme o ně nezakopli a tudíž zůstaly při odjezdu nepovšimnuty. Napravili jsme to nákupem v místním Lidlu a pak už na nádraží. Zde vše proběhlo nápadně hladce. Koupili jsme jízdenku, naložili kola, nastoupili a vlak se rozjel.

Za několik minut jsme byli na Hlaváku. Tady přistoupil Šnek. Vypadá jak lehce jetá oděvní součástka právě vytažená z pračky. Čistý, avšak silně schlýplý a lehce zmatený. Povídal něco o pracovním nasazení a nějaké včerejší akci. Jak, jistě ne o něm, napsal Jára Cimrnan do hry Dlouhý Široký a krátkozraký... „Kdo to sakra je? Záplatované, ale čisté šaty, no řtuj tajbl! Není to sakra pocestný? Je to sakrapocestný...”“

Vlak jede tmou, je tu teplo, pomalu usínám. Také já mám za sebou rušný, a nebojím se říci vyčerpávající, týden a to hlavně pracovní.

Celou cestu se neděje nic mimořádného a tak za Mladou Boleslaví se připravujeme k výstupu. Aha, něco přece. Právě začalo pršet.

Nádraží Bakov nad Jizerou. Výstup proběhl v klidu a rychle, za dvě minuty je vlak pryč. Je tu tma a prší.

Nastrojili jsme kola a vyrazili do temné sloty. Naštěstí máme před sebou jen deset kilometrů nijak náročným terénem. Jenom trochu fouká proti a prší. Lenka situaci pořešila pláštěnkou, Já se Šnekem spoléháme na to, že budeme v cíli dříve než stihneme promoknout.

Projeli jsme Bakovem a ocitli se ve tmě mezi vesnicemi. Navzdory dřívě jmenovanému se jede docela dobře. Až po nějaké době zjišťuju, že jsme ztratili Lenku. Počkám na ni. A už je tu. Jede velmi pomalu a odmítá se pokusit přidat. Vymlouvá se na kolo, že jede špatně. Pokládám jí otázky abych zjistil příčinu. Sama Lenka mluví o chybě svého pohybového aparátu. Pak se snaží vykrotit otázkami typu "... a nafouknuls mi pořádně kola?" Podobné otázky jsou na svržení do cyklistického pekla! Vy nevíte co je cyklistické peklo? To je trvalý kopec nahoru za silného protivětru, deště, nebo horka, to podle toho, co daný nešťastník víc nenávidí, dále přidřené brzdy, nefungující přehazovačka, za zadí troubící kamión, před koly nasýpané připínáčky a jen jedna záplata v lepení a v tomtéž lepení vyschlé lepidlo. Tak takhle bych ve zkratce popsal cyklistické peklo.

Dig.

Dokonalý popis, to si musím zapamatovat, ale jedině kvůli tomu, že bych to nechtěl zažít.BRRRR.
Star.

No a Lenka? Kontrolu nafouknutí bych rád udělal, ale jak jsem předeslal, je tma a prší. Jediné světlo Lenčiným směrem je blikající pravá zelená výstražná hlavice. A tak se v rytmu blikání pokouším prohlédnout tmou a podívat se na stav pneumatik. Na předním kole vypadá všechno normálně. V zadu je to poněkud komplikované přítomností bagáže, která i tu trochu blikajícího světla stíní. Najel jsem tedy za Lenku a pustil na ní světelné dělo. Jen krátce. Ale co jsem viděl, se mi vůbec nelíbilo. Plášť zadního kola je splasklý a mezi ráfkem a silnicí je jen sfouklá guma. Rozhodně to ovšem není zanedbanou údržbou. To se Lenka rozhodla otestovat mou náklonnost k ní. Přesněji zkouška, jestli i za tmy a sloty jí kolo opravím a pomůžu tak k další jízdě. Rád bych, ale... "Leničko, sluníčko, máš s sebou rezervní duši?" Ano, vím, je to jedna z otázek, která je určité obsažena ve sborníku "Zbytečné otázky v cyklistice", ale to bylo jen pro pořádek. Svízel je v tom, že já sice mám lepení, ale všechno je mokré a zalepit to tudíž nepůjde. A moje rezervní duše? Ano, ale jde o exemplář, který má za sebou letošní Expedici a je přibližně 3x spravovaná a tedy není jistota plné funkčnosti. Sesedli jsme a jdeme pěšky někam na vhodnější místo k opravě.

Dig.

Trapná otázka... Vždyt víš, že rezervní duši nemám... Jen svou vlastní, ve svém srdci... (napovídají mi, že v trpicím tělíčku)...
Leg.

Jasně. A teď je zrovna pěkně malinká, že? A jen tak mimochodem, ty nepoznáš řečnickou otázku?
Dig.

Asi po kilometru tmou a deštěm se k nám vrací Šnek. Když zjistil stav věcí, řekl, že asi 100 metrů odtud je krytá zastávka...

Došli jsme tam a začala oprava.

Všechno šlo normálně až na skutečnost, že mám zkřehlé prsty. Fakt není teplo. Výměna je hotová, zbývá nafouknout. To se daří se značnými potížemi. Pumpička je mokrá a studená a skvěle mi klouže v rukách. Leč podařilo se. Je nafouknuto, kolo nasazeno, bagáž na svém místě, můžeme jet. Akorát zase maličkost. Už neprší. Začalo sněžit. Z nebe padají velké těžké vločky s tolik vodou, že když přistane takováhle vločka na obličej, máte v tu ránu na jeden zátať za sebou ranní hygienu. No nic, jedeme dál.

Za pár minut jsme v obci Kněžmost. Je to tu zajímavé jen tím, že máme odbočit a držet se na Branžež. To se nám daří. Sníh už na zemi netaje a zůstává ležet. Kdybych nebyl úplně promočený a necloumala se mnou zima, ještě bych se zmínil o romantice ve tmě a sněhu. Takhle se upírám jen k jednomu. Dojet do cíle a jakkoliv, hlavně rychle se ohrát.

Branžež. Tak ve vesnici bychom byli. Zbývá najít kemp. Odbočky na Lemberk a Peklo tu jsou, ale.... Aha na Duo taky. Jenom je cedule velká a tudíž neviditelná. Pomalu jedeme a hledáme kudy dál. A je to tu. Šipka ven ze silnice po cestě, kus dál osamocená světla a to vše v chumelenici. Dojeli jsme k vrátnici a nikde nikdo. Je za pár minut jedenáct. Ano, daří se. Zavoláme Standovi, který tu již je někdy od 16ti hodin. To reprezentuje vylovit některý z mobilů. Můj to nebude, protože zmrzlými prsty, ještě od opravy Lenčina kola, nedokážu otevřít zip. Šnek má telefon někde v hloubi zavazadel a při jeho technologii balení sypáním, lze předpokládat, že velmi hluboko. Lenka je spása. Má telefon lehce dostupný a to v kapse. Avšak i toto vyznělo na prázdno, protože se ukázalo, že nemá číslo na Standu. Fakt dobrý. Naštěstí si Šnek všimnul světla v oknech objektu stojícího bokem k nám. Hospoda. A otevřená.

Parkujeme kola a vstupujeme. Osazenstvo ztichlo a sledovalo každý náš pohyb. Proč, mi došlo ve chvíli, kdy se mi povedlo sundat helmu a z ní odpadl kompaktní kus sněhu. Také reflexní vesta, původně žlutá, je víc bílá a teče z ní voda proudem. Za pár sekund se osazenstvo opět dalo do hovoru. Tématem jsme však byli my. Usadili jsme se u stolu, objednali si grog a začali odkládat mokré, zasněžené a velmi studené oděvní součástky. Teprve po nějaké době a vypití prvního grogu se nám vrací řeč a podařilo se zavolat Standovi. Ten za nějakou dobu přišel a to už nám přinesl druhý grog. Standa nám popsal situaci kolem chatky a přímotopu a věnovali jsme se slovnímu rozebírání světa a současné situace, akumulaci tepla a pití třetího grogu. Jsme velmi unaveni. Do hovoru nám vstoupil devětačtyřicetiletý pražský hasič, bydlící v Neratovicích. Především do nebe vychválil zdejší zařízení a pyšnil se tím, že sem jezdí utrácet už 20 let. Zítra se prý kemp na zimu uzavírá a tak se sem sjeli příznivci, aby to řádně oslavili. Mají pro tento účel přichystané mrtvé prase. Tak na to bych také slyšel. Uvidíme, jak zítra dojedeme z vyjíždky a jak budeme schopni se zapojit.

Tak, témata jsou probrána, přesuneme se do chatičky, převlékneme se do suchého a zalehneme. Pěkné, že? Ale... Venku přestalo sněžit, nicméně zima je už hmatatelná. Standa nás dovedl k chatce a po odstrojení a zaparkování kol i dovnitř. Jo, takhle nějak jsem si to představoval. Palanda 2x2 místa, plastová židle, stůl, lednička, topítko. Ale nějak se mi nezdá teplota. Jestli je tu Standa od 16ti hodin, tak dobře, topítko zapnul v půl sedmácté. Je tu nějak chladno. Aha, topítko je zapnuté na první stupeň. Přepnul jsem na dvojku a příliv tepla opravdu mocně zesílil. Na otázku proč, Standa odpověděl, že na dvojku to divně smrdí. Padnul mi pohled na krabici od topítka. Je úplně nově. Jasně, vypaluje se. Ale to už mohlo být...

Nevadí. Převlékli jsme se do nočního a já s Lenkou použili flísové deky, které jsme si přivezli a místní lůžkoviny. Je tu chladno, ale topítko se snaží a docela mu to jde. Odhaduji, že tak za dvě hodiny tu bude dobře a do rána i teplo. Zalezli jsme a v půl jedné zhasli. Začal jsem usínat, do hučícího topítka se mi začaly proplétat snové vize, když mě probudilo ticho. Topítko se zastavilo. Nebo se mi to zdá? Přitulila se k mně Lenka a špitla

mi do ucha, že je jí zima. Přimáčkli jsem ji k sobě a jakmile začal přenos tepla sdílením, přestala se třást a já zase odpadnul. Probudil mě chlad a neodbytný pocit, že když si co nejrychleji neodskočím, stane se něco nepěkného. Opatrně a tiše jsem slezl, obul se a vyšel ven. Sněží. A teplo je fuč. Velmi rychle jsem provedl o co mě tělo žádalo a zapadnul zpět do chatky. Teplota zde není o moc vyšší než venku. To je špatně. Nahmatal jsem topítko, a hle, ono je vypnuté. Tak to ne! Zapnul jsem je a to úplně na plno a zalezl nahoru a pod deku a příkrývku. Chvilku na to už jsem měl pod dekou příjemné mikroklima a teplota začala zvolna narůstat. Najedno nárůst ustal a teplota šla prudce dolů. To Lenka. Strčila ke mě ruku. To by nebylo nejhorší. To špatné bylo, že kolem ruky se udělal velký otvor a tím mi pod deku vnikla zima. Topítko se snažilo a za pár chvil to začínalo být znát. Chytil jsem Lenku za ruku, utěsnil deku kolem a začal usínat.

Zase je ticho a chladno. Lenka je otočená ke mě, ale tulení se nekoná. Mezi námi jsou vrstvy dek a pokrývek a co hlavně, ležím v jedné poloze a matrace je vyhřátá přesně podle mého těla. Jakmile se nepatrně hnu, pouští se do mě zima. Tulení by reprezentovalo úplně zrušit a opustit vyhřáté místo a začít ohřevem někde jinde. Na to však nemám energii. Podle fyzikálních zákonů bychom my, tady nahoře, měli mít největší teplotu z celé chatky. Není tomu tak. Ze stropu, který je vzdálen nějakých padesát centimetrů a obou stěn kolem, sem padá chlad. A to tak, že značně. V podstatě jde o přenos chladu sáláním. Proč to topítko zase nejede? Jsem velice unaven a je mi zima. Snaha o spánek za těchto podmínek je sice hezká, ale nepřináší žádný výsledek. Nemám ponětí o čase. Lenka mi zase vsunula ruku pod deku a způsobila průvan. Zamezil jsem úniku tepla a dotkl se jí. Je jak rampouch. Pokus o její zahřátí mě stál okamžité vychladnutí celého mě. Asi jsem usnul. Probudil mě hluk. Topítko! zase je zapnuté. Lenka má ruku pryč a spí. Mě se spát nedaří. Další složka hluku je Standovo štrachání.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Duo kemp	24,3	2748	16	11	9 - -6

Ráno 27.10. sobota

Dokonale mě probudil tým, že šel ven a nechal otevřené dveře.

Když se vrátil, ukázalo se, že už nespí nikdo. Začali jsme se zabývat myšlenkou, co dál.

Zima, všude zima. Ještě za tmy jsem potřeboval znovu za roh. Bylo to příšerné. Venku padaly ohromné těžké, mokré vločky, na zemi zůstávaly ležet, na mně se okamžitě měnily v hektolitry vody. Ted' už je světlo, Standa si míchá nějaký požer k snídani, ostatní dělají, že nejsou přítomni. I bych jim to věřil, ale to by se celá palanda nesměla třást jako při zimnici.

Po nějaké době Šnek i Lenka přiznali přítomnost, ale o vstávání nechtěli ani slyšet. A tak téměř bez hnutí ležíme, a nahlas komunikujeme. Většinou se probírá včerejší dojezd a právě minulá noc. A tak to tak najednou přišlo, že se začalo probírat co dál. Vzácně jsme se shodli na tom, že projížďka, byť jakkoliv lákavá by měla několik technických zádrhelů. Především teplota vzduchu se velmi podobá zimě. Vlhkost vzduchu zas připomíná mokrno. Oblečení na nás velmi dobře izoluje vodu. Nechce ji ze sebe pustit.

Dig.

A nejen to, ale i v botách je jako v močálu...pořád... od včerejška se to vůbec nezměnilo.

Leg.

Naděje na změnu žádná. Tak tudy ne. A pak se konečně někdo zeptal na tvrdo: Jak je to s odjezdem vlaku z Bakova dnes odpoledne? No a bylo to. IT nadšenci začali žhavit chytré telefony a přetěžovat zdejší síť dotazy na spojení Bakov nad Jizerou – Praha. Za pár minut byla odpověď. Nejbližší jede ve 13.06 (snad si to pamatuju správně) a další 15. 06. Tak ten první asi nemáme. Chceme dojít ještě do zdejší hospody a po studené noci se zahřát a navíc se předehrát na cestu.

Posnídali jsme, sice v posteli, ale nijak netoužím po tom to opakovat. Sbalili jsme vše, co jsme sem dovezli, lehce poklidili a... Lenka stojí na ráfku. No tak to jsme fakt potřebovali! Nějak mi není jasné proč zase. Než rozeberu kolo a začnu se v něm vrtat, zkusím ho pouze nafouknout a uvidíme.

Viděli jsme. Kolo zůstalo nafouknuté a tak dokončujeme opuštění chatky a následně přesun do hospody.

Ano, je otevřeno, ano, je tu asi deset lidí, ano, mají z nás srandu. Vše je tedy v pořádku. Rozložili jsme se u sálajících kamen, přes nejbližší židle nandali svršky na sušení a dali si grog. A ano, konečně je mi teplo. Nádhera. Pak Standa vyrovnal účet za nocleh a za hodinu a kousek odjíždíme. Tentokrát jsem to nepodcenil. Jedu ve spacím doplněném o teplou mikinu a přes to všechno šustákovou soupravu, pláštěnku a žlutou vestu. Pod helmou čepici, na ruce zimní rukavice a snad to nějak přežiju.

Nasedáme a jedeme. Hned vedle hospody je přístřešek a pod ním gril. A na něm už se pracuje na mrtvém praseti aby bylo večer použitelné jako dochucovadlo k mnoha litrům piva a destilátů. Šnek se tváří zoufale. Utrhují mu od úst veliké pochutnáníčko. Nebýt taková zima mokrých, neusušitelných věcí, rád bych zůstal...

Je fakt kosa. A samozřejmě fouká proti. Je to výborná masáž tváří. Ledové jehličky hnané protivětretem opravdu píchají. A je jich spooousta. Nejedeme nijak závratnou rychlostí a asi za 45 minut jsme v Bakově. První bod bude oběd. Hledáme proto nějaký vhodný lokál. Na třetí pokus se to povedlo. Dostali jsme od obsluhy instrukci, abychom zaparkovali kola pod pergolu v horní části ulice. Není tam moc vidět, ale čekám, že se tam vejdou všechna kola a budou schovaná před deštěm. A opravdu. Místa je tam dost. a co víc, v koutě je gril a na něm se otáčí prasátko. Také ještě nemá správnou barvu, ale mám dojem, že je to otázka tak dvou, tří hodin a bude aspoň na povrchu. Šnek chvíli stál, nevěřicně koukal na výjev pečení a pak pronesl něco o tom, že mu kdosi dělá cosi naschvál.

Vešli jsme do lokálu. Kromě nás jsou tu ještě dva pánové a servírka. Opadala z nás hromádka sněhu, odstrojili jsme se a zasedli ke stolu. A... Tepló!!! No to je nádhera. Hned jsme objednali Grog. Pak na zdi za náma přítomný... "jídelní... stěna" vydala informace o nabízených poživatinách. Samé zajímavé věci. Objednali jsme si a užívali si dalšího grogu a tepla. A vůbec je to tu sympatické.

Dojeli jsme, a nějak by to chtělo popojet. Nádraží je prý vzdáleno 200 metrů, leč bylo by trapné, kdyby nám vlak ujel. Zabalili jsme se do svršků a vyrazili do mokra a sloty.

Za pár minut jsme na zastávce. Jmenuje se to tu Bakov - město. Malinká budka se stříškou tak pro pět lidí a okolo nic. Byli tam nějakí mladoši a kdosi udělal tu fatální chybu, že se jich zeptal, jestli rychlík na Prahu opravdu zastavuje tady. Jeden z hochů šel až k jízdnímu řádu, tam cosi hledal a pak odhodlaně tvrdil, že tady vlak nestaví. Ale ani ne za kilometr je Bakov - hlavní a tam zastavuje všechno. Ano, má to logiku, popojedem na hlavní.

Vydali jsme se podél kolejí. Kolem leží sníh, ale pořád to jede celkem rozumně. A jsou tu první překážky. Přesněji schody nahoru. Není jich moc, ale stupně prodělaly poslední opravy někdy hluboko v minulém století.

Pak je kus cesty po mostě. Kupodivu bez extrémních zážitků. A pak schody dolů. I ty jsme zvládli v klidu a pohodě.

Dojeli jsme na nádraží. Chvíli jsme se chumelili na krytém prvním nástupišti a připravovali nakládku. Za nějakou chvíli z kanceláře vyšel přednosta a ptal se nás kam že

to chceme jet. Když jsme mu řekli, že do Prahy, řekl on, že to tu nestaví. Prý jsme měli nastoupit na měšť. Aha, tak tohle nevyšlo.

Prava je, že Šnek říkal, že to jede z města, ale nechali jsme se ukecat místním, který by to tu měl znát, a ještě navíc, když použil jízdní řád... No tak to je pěkný. Přednosta chvíli sledoval, jak jsme vyděšení a bezradní a pak se otočila šel zpět do kanceláře. A jen tak přes rameno utrousil, že se pokusí vlak zastavit. Tak to je teda fakt síla. No, je to o lidech. Pořád to říkáme.

Za pár minut přijel vlak a opravdu zastavil.

Dig.

Neuvěřitelné se stalo skutkem, kvůli čtyřem promoklým a promrzlým kolistům byl zastaven rychlík, sice měl jen 2 vagony, ale rychlík to byl. To jsem ještě nezažil, inu ČD se lepší.

Star.

Já taky ne. A míle mě to překvapilo.

Leg.

Chtěli jsme naložit kola do služebního oddílu, ale vlakvedoucí se tvářila neústupně a odkázala nás na plošinu pro jízdní kola. Tak dobrá, ale budou zabírat celou plošinu a začlánít v obou dveřích. To jí prý nevaří. Naložili jsme kola, bagáž a sebe a jedeme domů, do Prahy, do lékárny, do... No, nějak jsem se rozohnil...

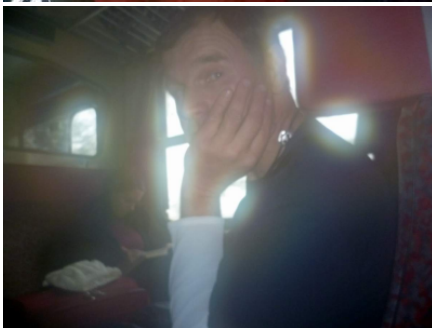
Vlak nejede nejrychleji, ale pohyb to je. Navíc, pokud přihlédneme k tomu, jak to vypadá venku, raději ať jede jak jede, ale doveze nás v celku.

Je tu teplo, relativní klid a nějak se mi zavírají oči. Vlak zastavil. Ale nějak něco není v pořádku. Z přední části se ozval znělý chlapský hlas, který prosil o pomoc několik chlapů. Prý leží na kolejkách strom. Ale není tak velký, aby se nedal odtáhnout. Chvíli mi trvalo, než jsem pochopil, že to už není sen, několikrát si přebral o čem je řeč a než jsem zareagoval, nějakí pánové již odcházeli předními spojovacími dveřmi pryč. Zvednul jsem se a se mou také Šnek a vydali jsme se vstříc dalšímu dobrodružství.

Prošli jsme prázdným služebním oddílem, vešli do strojovny a odtud pak do kabiny strojvůdce. Teprve tady byly otevřené dveře ven. Dole na kolejích už někdo chlápků uchopilo strom a neslo jej mimo kolejiště. Hmm, pozdě. Tady už nás nepotřebují. Pomalu jsme se otočili a vracíme se. Ještě jsem se zastavil ve strojovně. Tenhle vlak jezdí tak, že má Dieselagregát, který vyrábí elektřinu a tou potom napájí trakční motory. Samozřejmě s příslušnou regulací. Mě hlavně zajímalo, že pokud má motorový vůz stejnou značku jako záložní generátory v nemocnici, kde pracuji, jestli jsou si soustrojí podobná. Výsledek? Podobná si nejsou. Jsou na chlup stejná. Panejo, to jsou věci.

Došli jsme na svá místa a zanedlouho se vrátila odklízeč četa. Vlak se rozjel. A jakmile jsme vyjeli z úvozu, poznávám to tu. Jsme na Černém mostě. A tedy v Praze.

Bez dalších zážitků jsme dojeli na Hlavák, kde nás opustil Standa. Šnek jede s námi do Vršovic. A protože by bylo maximálně hloupé zakončit akci takhle, organizoval celou cestu z Bakova po telefonu večerní posezení v oblíbeném lokálu U sadu na Škroupově náměstí na Žižkově. Povedlo se mu to.

Dojeli jsme k nám,

dali se dopořádku a v určenou hodinu vyrazili do podniku. Měli jsme tam sraz s Jindřiškou. Velmi pihovaté, veselé, dobrosrdečné, hubené stvoření, které se vlastně skoro celou dobu staralo o zábavu. A tím bych raději vyprávění o výpravě Zasmušilá ukončil...

Tak zas příště, letos už naposled.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Dení kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	49	2799	14,5	14,4	5 - 2

Celková technická data:

Účast
Oficiálně priznaná
kilometráž
Příště

čtyři zasmušilci...: Šnek, Dig, Standa a Lenka

23 km

Uzavírání cest

Trasa výpravy		
Praha	Buda	
Bakov n. J.	Bakov n.J.	
Buda	Praha	
Býčina		
Kněžmost		
Branžež		
<u>Kemp Duo</u>		
Branžež		
Kněžmost		
Býčina		

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Standa (Star), Dig (Dig), Šnek (Šnk), Kachna (Jak), Lenka (Leg), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour _{club} 2012
Dig & Leg & Star
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.eu